

Underfølgelse; men dertil svarer jeg, hvad Erfaringen noksom viser, at naar Thinget har overdraget visse Medlemmer det Hverv specielt at beskæftige sig med en Sag, ville disse føle sig særligt kaldede til at gjøre det og vide at gjøre det paa en saadan Maade, at Sagens Fremme ikke lider derunder; men naar der ikke overdrages Enkelte et saadant Hverv, vil det let gaae saaledes, at den Ene under det meget Arbejde, der i forskjellige Retninger paalægges Thingets Medlemmer, haaber paa, at den Anden skal gjøre det, medens den Anden haaber paa, at den Første gjør det, og Resultatet bliver da, at der maaskee ikke foretages den Underfølgelse af Sagen, som er nødvendig og ønskelig. Jeg skal slutte med at sige, at jeg af Hjertet ønsker den foreliggende Sag fremmet, men at jeg troer, det vil kunne skee, selv om der nedsættes et Udvalg, hvad jeg anseer for baade heldigt og hensigtsmæssigt.

Casse: Den ærede sidste Taler udtalte ganske vist i sit Foredrag, hvad der laa mig nærmest at sige, nemlig, at hvis der var Spørgsmaal om nu at gaae til Afstemning over de enkelte Punkter i Lovforslaget, uden at der havde været Anledning til nærmere Overveelse, vilde det være høist urigtigt fra min Side at fraraade et Udvalgs Nedsættelse; men det staaer mig klart, at de Punkter, med Hensyn til hvilke der kan reises Tvivl, ere af den Natur, at Enhver, uden at der behøver at nedsættes et Udvalg, kan overveie hos sig selv, hvilke Forandringer han maatte ansee det for rigtigt at foreslaae. Jeg kan ikke nægte, at det forekom mig at være en i høi Grad besynderlig Forudsætning, som det ærede Medlem opstillede, nemlig at hvis man ikke nedsatte et Udvalg, vilde de mange Forretninger, som Thingets Medlemmer have, medføre, at den Ene stolede paa den Anden og ikke fremkom med noget Endringsforslag. Dette er, som sagt, en Forudsætning, jeg aldeles ikke kan gaae ind paa, og jeg veed ikke, hvorledes den med nogen Sandsynlighed for at forholde sig rigtig kan blive udtalt. Man kan vel troste med, at et Udvalg vil blive færdigt med denne Sag; men det ligger dog ganske vist i Naturen af et Udvalg, at de forskjellige Meninger, der gjøre sig

gjældende, ogsaa ligefrem gjøre en hyderligere Discussion fornøden, og naar man dog maa komme til den Erkjendelse, at det er bestemte Punkter, om hvilke Discussionen under 2den Behandling vil bevæge sig, kan jeg ikke Andet end holde fast ved den Mening, at naar man ønsker, hvad vistnok Alle gjøre, at disse Forhold snarest muligt maae blive ordnede, er det den sikreste Veie at undgaae Udvalg og stole paa, at intet Medlem af Thinget vil tænke, at en Anden vil stille Endringsforslag, men at Enhver vil gjøre det, som hans Overveelse leder ham til at ansee for rigtigt.

C. Minestad: Jeg vilde dog rigtignok, i Modsætning til den ærede sidste Taler, tillade mig at støtte Forslaget om Nedsættelsen af et Udvalg, og det navnlig af den Grund, at de Forhold, hvorom der her er Tale, have en saadan Beskaffenhed, at selv de retskyndige Medlemmer i Thinget ikke ere fortrolige med dem, men trænge til Veiledning gennem et Udvalg, og saameget mere maa dette være Tilfældet med de øvrige Medlemmer, som vilde være ganske ude af Stand til at anstille nogen egentlig Control med og Prøvelse af, hvorvidt de Betragtninger, der ere gjorte gjældende i Motiverne og derfra ere gaaede over i Lovudkastet, ere rigtige. Jeg kan heller ikke troe, at den Frygt, det ærede Medlem nærede for, at Nedsættelsen af et Udvalg skulde forhindre Sagens Gjennemførelse i denne Session, er begrundet; med nogen god Villie vil Sagen ganske vist kunne fremmes meget hurtigt gennem et Udvalg. Jeg skal derfor tillade mig at understøtte Forslaget om Udvalgs Nedsættelse.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fattes ovenstaaende Forslag af A. Sjørgensen om Nedsættelsen af Udvalg paa 7 Medlemmer under Afstemning og vedtoges med 44 Stemmer mod 9.

Man gik da til den næste paa Dagsordenen opførte Sag, som var: Første Behandling af: „Udkast til Lov angaaende Ordningen af Amts- og Jurisdictionsforholdene i de i Henhold til Fredstraktaten af 30te October 1864 i Konge-